

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
הגאון רבי חיים מרדכי ב"ר גדליה אדלר זצ"ל
הגאון רבי ישראל חיים ב"ר יהודה פרידמאן זצ"ל
הרה"ק ברוך חיים זצ"ל

משנה ח'

רבינו עובדיה מברטנורא

שנטמאו אחוריו - במשקין טמאין. דלשאר טהרות לא נטמא תוכו, אבל לחטאת אינו כן.
הזוג והענבל חיבור - שאם הוזה על אחד מהן, חבירו טהור. וזוג הוא הפעמון, וענבל הוא הפטיש שבפנים המכה בפעמון שעל ידו מקשקש.
כוש של רובן - פלך שטווין בו ארבי, הוא הגמי שעושיין ממנו מחצלאות.
לא על הכוש ולא על הפיקה - כלומר לא יזה לא על זה לבדו ולא על זה לבדו, דלא הוה חיבור. אבל צריך להזות על שניהן.
פיקה - מזה שמושימין בסוף הכוש להכבירו קרוי פיקה. בלע"ז פורסל"ו.
ואם הוזה - על אחד מהן בלבד, מזה. ורמב"ם פירש, לא על הכוש ולא על הפיקה, אלא על קנה הברזל שרגילין לתת בראש הכוש שנקרא צנורא. ועליו מוין מפני שהוא עיקר הכלי, ועולה ההזאה לכוש ולפיקה.
של פשתן חיבור - שהפלך שטווין בו פשתן דרכו להיות הפיקה מחוברת בכוש.
עור של עריסה - עור שמושימין בעריסה של קטן ודרכו להיות מחובר בעריסה.
המלבן - כמין קערות של עץ חקוקות שמכניסין בו כרעי המטה שלא ירקבו מלחלוחית הארץ. ודומה לו בפרק המוכר את הבית בבבא בתרא, מלבנות של כרעי המטה.
אינו חיבור לא לטומאה - דאם נטמא זה לא נטמא זה.

לגין כלי של חטאת שיש בו מי חטאת שנטמאו אחוריו היינו שנטמא צידו החיצוני במשקים טמאים, ודינו שתוך הכלי טהור לשאר טהורות, כגון: לתרומה, אבל לחטאת אינו כן - אלא כיוון שנטמאו אחוריו נטמא תוכו והוא הדין לקודש, אלא שנקטה המשנה 'חטאת' משום המשך ההלכה, ומטמא את חברו ואם נגע כלי זה בכלי אחר, מטמא הוא אותו, וחברו את חברו ואם אותו הכלי שנטמא, נגע בעוד כלי, גם כלי זה נטמא, אפלי הן מאה אפילו אם נגעו מאה כלים אחד בשני בזה אחר זה, כולם נטמאים לחטאת ע"י נגיעה זו, שכן מתפשטת הטומאה מכלי לכלי אפילו שהמדובר בהרבה כלים, לפי שאין מונים לחטאת ראשון לטומאה שני לטומאה וכו', כמו שביארנו במשנה ו. הזוג והענבל הפעמון והמקוש שבתוכו - חברו היינו שהם נחשבים כמחברים לענין טומאה ולהזאה, היינו שאם נטמא אחד, נטמא גם השני, וכן לענין הזאה, אם הזה על אחד מהם, נטהר גם השני. פוש של רובן הפלך שטווים איתו את הרובן, שהוא סוג של גומא שעושים ממנו מחצלות - אזי אם הוא נטמא וצריך להזות עליו לא יזה לא על הפוש* (ראה תמונה) היינו על המוט של הפלך, ולא על הפיקה שבפלך, שהוא מעין כדור שנמצא בראש הכוש, אלא יזה על הצינור, היינו על קנה הברזל שבראש הכוש, שבו פותלים וטווים, מפני שהוא עיקר הפלך, ויש מפרשים שלא יזה רק על הכוש בלבד, או רק על הפיקה לבדה, לפי שאינם נחשבים חיבור, אלא צריך להזות על כל אחד מהם בנפרד ואם הזה על אחד מהם בלבד - מזה וכל הפלך נטהר, שבדיעבד נחשבים הם 'חיבור'. של פשתן חלקי הפלך שטווים בו פשתן - כל חלקיו נחשבים חברו לפי שהם יותר מהודקים מאשר חלקי הפלך ששוזרים בו חבלים, לפיכך אם צריך להזות עליו, מזה על אחד מחלקיו, כגון רק על הכוש, או רק על הפיקה וכולו נטהר. עור של עריסה שהוא מחבר לפיקות עור שמניחים בתוך עריסת תינוק, ודרכו להיות מחובר לכפתורים הקבועים בעריסה - נחשב חברו לעריסה, ויכול להזות רק על העור, או רק על העריסה, ובכך שניהם נטהרים. המלבן כמין קערות של עץ שיש להם בית קיבול, שמכניסין לתוכם את כרעי המיטה שלא ירקבו מלחלוחית הארץ, אינו נחשב חברו לא לטמאה היינו שאם נטמא המלבן לא נטמא המיטה, וכן להיפך ולא לטהרה ולא לענין טהרה, שאם הזה על אחד מהם לא נטהר גם השני מאותה הזאה, לפי שהמלבן אינו מקובע למיטה, אלא ניתן להוציאו בכל רגע שרוצים. כל ידות ידות הפלים הקדוחות היינו שיש בהם חור, כגון ידות הסכינים, שיש בהם חור והברזל נכנס לתוך הידית - נחשבות חברו לברזל שנכנס לתוכן לענין טומאה וטהרה. רבי יוחנן בן נורי אומר: אף הידיות החרוקות היינו הידיות שהם

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

רבינו עובדיה מברטנורא

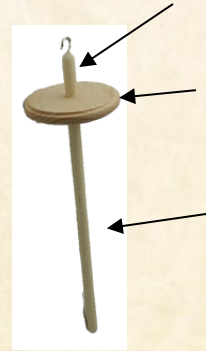
ולא לטהרה – דאם הוה על זה לא הוה על זה. הקדחות חיבור – כגון ידות הסכינים שהברזל נכנס לתוך הבית יד של עץ או של עצם ומחובר בו, הוי חבור, נטמא אחד מהן נטמא חבירו, וכן אם הוה על אחד מהן הוה על חבירו. קדוחות, לשון מקדח. אף החרוקות – לשון ויחרקו שן (איכה ב'). כלומר אף הידות שהן חדות בראשן ומכניס חודן בנקב שעושין בראש הכלי, כגון בית יד של רומח, אף אלו הוו חיבור. ואין הלכה כרבי יוחנן בן גורי.

מחודדות בראשן שמכניסים אותם לתוך החור שבכלי, כגון ידית החנית, שמוט המתכת נכנס לתוך הברזל, אף אלו נחשבות 'חיבור', אבל תנא קמא סובר שהחרוקות אינן חיבור להזאה, ברם אף לתנא קמא נחשבות הם 'חיבור' לעניין טומאה, היינו שאם נטמא חלק אחד מהם נטמא גם החלק השני.

צינורא

פיקה

כוש

רבינו עובדיה מברטנורא

הסלים שבקנתל – סלים שדרכן להוליך בהן פירות או זבלים על גבי החמור והן מחוברין זה בזה. מטה של טרביל – כמין עץ של ברזל שדשין בו את התבואה. קרן של כליבה – המטה של מתים עושים לה כמין קרן של ברזל וקושרין בו המת שלא יפול. וקורים למטה של מתים כליבה, שהיא עשויה ככלוב של עופות. וקרנים של יוצאי דרכים – קרני בהמה וחייה שמוליכים עמהם עוברי דרכים למלאות בהן מים לשתות. ושלושלת המפתחות – שלושת שתולים בה המפתחות. ושלל של כובסים – דרך הכובסים לשלול הבגדים זה עם זה הקטן עם הגדול בשביל שלא יאבד. והבגד שהוא תפור בכלאים – שתי חתיכות של בגד צמר שתפרן בחוטי פשתן וסופו להפרד משום איסור כלאים, וכן שלל של כובסים סופו להפרד, ואפילו הכי הוי חיבור לטומאה.

משנה ט'

הסלים שבקנתל 'קנתל' ביוונית פירושו: אוכף עשוי מעץ שמניחים על החמור, ובשני צדדיו תלויים סלים, והמטה של טרביל כלי שדשים בו את התבואה, והוא מורכב מכמה חלקים שמתפרקים, וקרן של כליבה 'כליבה' היא מיטה שאיתה נושאים את המתים, שבראשה בולטת קרן, שבה קושרים את המתים שעל המיטה שלא ייפלו, וקרניו של יוצאי דרכים קרני בהמה וחייה שמוליכים עימם עוברי דרכים למלאות בהן מים לשתות, והיו רגילים להכניס את הקרניים אחת בתוך השניה, ושלושלת המפתחות שרשרת שתלויים בה מפתחות, ושלל הכובסים דרך הכובסים לתפור את הבגדים זה עם זה (בתפרים מועטים) בגד קטן עם בגד גדול, בשביל שלא יאבד הבגד הקטן, והבגד שהוא תפור בכלאים כגון שתי חתיכות בגדים עשויות צמר שתפרו אותן בחוט פשתן, ועומד לפרוס את התפירות משום איסור כלאים – כל אלו נחשבים חבור לטמאה היינו שאם נטמא אחד מהסלים, או חלק מן הטרביל, או הקרן של כליבה, או אחת מהקרנות של הולכי דרכים, או מפתח, או בגד, אף המחובר להם נטמא, ואינו חבור להזאה אבל לעניין הזאה אינם נחשבים כחיבור, היינו שהזיית מי חטאת צריכה להגיע לכל חלק וחלק שמהם מורכבים כל אחד מהדברים הללו, ואין זה מספיק שמזה רק על אחד מהם.